

एकको हिसाब

आज सर्व सहजयोगी, सदाका सहयोगी बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित भइरहनु भएको छ। सर्व तर्फबाट आएका बाबाका बच्चाहरू एक बल एक भरोसा, एक मत, एकरस, एकको नै गुण गाउने, एकको साथमा सर्व सम्बन्धको वचन पूरा गर्ने, एकको साथमा सदा रहने, एकै प्रभु परिवारको एकै लक्ष्य, एकै लक्षण, सबैलाई एकै शुभ र श्रेष्ठ भावनाले हेर्ने, सबैलाई एकै श्रेष्ठ शुभ कामनाले सदा उंच उडाउने, एकै संसार, एकै संसारमा सर्व प्राप्तिको अनुभव गर्ने, आँखा खुल्नासाथ एक बाबा, हर काम गर्दा एकै साथी बाबा, दिन समाप्त गर्दा, कर्मयोग वा सेवाको कार्य समाप्त गर्दा एकको प्यारमा लीन हुने, एक सँग लवलीन बन्ने अर्थात् एकको स्नेह रूपी गोदमा समाहित हुन्छौ। दिन रात एकैको साथमा दिनचर्या बिताउँछौ। सेवाको सम्बन्धमा आउँदा, परिवारको सम्बन्धमा आउँदा पनि अनेकमा एकलाई देख्छौ। एक बाबाको परिवार हो, एक बाबाले सेवा प्रति निमित्त बनाउनु भएको छ— यही विधिले अनेकौ सँग सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउँदा अनेकतामा पनि एकलाई देख्छौ। ब्राह्मण जीवनमा, हीरो पार्टधारी बन्ने जीवनमा, सम्मान सहित पास हुने जीवनमा, केवल के सिक्नु छ? एकको हिसाब। पुग्यो, एकलाई जान्यौ, सबैलाई जान्यौ। सबै थोक पायौ। एक लेख्न, सिक्न, याद गर्न सबै भन्दा सरल र सहज हुन्छ।

त्यसै पनि यहाँ भनाइ छ— तीन-पाँचको कुरा नगर। एउटाको कुरा गर। तीन-पाँचको कुरा मुश्किल हुन्छ, एकलाई याद गर्न, एकलाई जान्न अति सहज हुन्छ। त्यसैले यहाँ के सिक्छौ? एकै सिक्छौ नि। एकमा नै पदम समाहित छ। त्यसैले बापदादाले सहज बाटो पनि एकको नै बताउनु हुन्छ। एकको महत्त्व जान र महान बन। सारा विस्तार एकमा समाहित छ। सबै ज्ञान आयो नि। डबल विदेशीहरूले त एकलाई राम्रो सँग चिनिसकेका छौ नि? अच्छा— आज केवल आएका बच्चाहरूलाई सम्मान दिनको लागि, स्वागत गर्नको लागि एकको हिसाब सुनाइ दिँ।

बापदादा आज केवल मिलनको लागि आउनु भएको हो। फेरि पनि सिकीलधे बच्चाहरू जो आज वा हिजो आएका छन् उनीहरूको लागि केही न केही सुनाउनु भयो। बापदादालाई थाहा छ— स्नेहको कारणले कसरी मेहनत गरेर आउने साधन जुटाउँछन्। मेहनत माथि बाबाको प्यार पदमगुणा बच्चाहरूको साथमा छ। त्यसैले बाबाले पनि स्नेह र गोल्डेन महावाक्यद्वारा सबै बच्चाहरूको स्वागत गरिरहनु भएको छ। अच्छा—

सबै चारैतिरका स्नेहमा डुबेका बच्चाहरूलाई, सर्व लगनमा मगन रहने मनका मीत बच्चाहरूलाई, सदा एक बाबाको गीत गाउने बच्चाहरूलाई, सदा प्रीतिको रीति पूरा गर्ने साथी बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

डबल विदेशी बच्चाहरू सँग बापदादाको कुराकानी— ३-३-०८४

डबल विदेशी अर्थात् सदा स्वदेश मीठो घरको अनुभव गर्नेवाला। सदा म स्वदेशी, मीठो घरमा रहनेले परदेशमा, पर-राज्यमा स्वराज्य अर्थात् आत्मिक राज्य र सुखको राज्य स्थापना गर्न गुप्त रूपले प्रकृतिको आधार लिएर पार्ट खेलनको लागि आएको छु। हुँ स्वदेशी, पार्ट परदेशमा खेलिरहेको छु। यो

२०७५ मंसिर ९ आइतबार २५-११-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १-०३-८४ मधुबन

प्रकृतिको देश हो। स्व-देश आत्माहरूको देश हो। अहिले प्रकृति मायाको वशमा छ, मायाको राज्य छ, त्यसैले परदेश भयो। यसै प्रकृति तिमी मायाजीत भएपछि तिमी लागि सुखमय सेवधारी बन्ने छ। मायाजीत, प्रकृतिजीत भएपछि आफ्नो सुखमय राज्य, सतोप्रधान राज्य, मनोरम दुनियाँ बन्ने छ। यो स्पष्ट स्मृति आउँछ हैन? केवल सेकेन्डमा चोला बदल्नु छ। पुरानो छोडेर नयाँ चोला धारण गर्नु छ। कति समय लाग्छ? फरिश्ता सो देवता बन्नमा केवल चोला बदल्ने समय मात्र लाग्छ। प्यारो घर भएरै जाने हो तर स्मृति अन्त्यमा फरिश्ता सो देवता बनें कि बनें— यही रहन्छ। देवताहरूको शरीरको, देवताहरूको जीवनको, देवताहरूको दुनियाँको, सतोप्रधान प्रकृतिवाला समयको स्मृति रहन्छ? अनेक पटकको राज्यको संस्कार भरिएको दैवी जीवन प्रत्यक्ष हुन्छ? किनकि जबसम्म तिमीहरूमा उंच देवताहरूको संस्कार प्रकट हुँदैन, तबसम्म साकार रूपमा मनोरम दुनियाँ प्रकट कसरी हुन्छ? तिमी यथार्थ संकल्पद्वारा दैवी सृष्टि यो भूमिमा प्रत्यक्ष हुन्छ। संकल्प स्वतः नै प्रकट हुन्छ वा सम्झन्छौ अझै धेरै समय बाँकी छ? दैवी शरीरले तिमी देव आत्माहरूलाई अह्वान गरिरहेका छन्। देखिन्छ आफ्नो दैवी शरीर? कहिले धारण गर्छौ? पुरानो शरीरसँग दिल त लागेको छैन? पुरानो कसिएको वस्त्र त लगाएका छैनौ? पुरानो शरीर, पुरानो चोला, जुन समय आउँदा सेकेन्डमा छोड्न सक्छौ नि? निर्बन्धन अर्थात् लुज वस्त्र लगाउनु। त्यसैले डबल विदेशीहरूलाई के मन पर्छ? लुज वा टाइट? टाइट त मन पर्दैन नि! बन्धन त छैन नि?

आफू आफै सँग सदा तयार छौ? समयलाई छोड, समयलाई नगन। अब यस्तो हुनु छ, यस्तो हुनु छ, त्यो समयले जानोस् बाबाले जानोस्। सेवाले जानोस्, बाबाले जानोस्। स्वको सेवाबाट सन्तुष्ट छौ? विश्व सेवालालाई छेउ लगाऊ स्वयंलाई हेर। स्वको स्थितिमा, स्वको स्वतन्त्र राज्यमा, स्वयं देखि सन्तुष्ट छौ? स्वको राजधानी राम्रोसँग चलाउन सक्छौ? यी सबै कर्मचारीहरू, मन्त्री, महामन्त्रीहरू सबै तिमी अधिनमा छन्? कहीं अधिनतामा त छैनौ? कहिलेकाहीं तिमी मन्त्री वा महामन्त्रीहरूले धोका त दिँदैनन्? कहीं भित्र-भित्रै गुप्त तरिकाले आफ्नै कर्मचारीहरू मायाका साथी त बनेका छैनन्? स्वको राज्यमा तिमी राजाहरूको शासन गर्ने शक्ति, नियन्त्रण गर्ने शक्तिले यथार्थ रूपले कार्य गरिरहेका छन्? यस्तो त छैन— आदेश गर्छौ शुभ संकल्पमा चलन तर चल्छ व्यर्थ संकल्प। आदेश गर्छौ सहनशीलताको गुणलाई र आउँछ हलचल गराउने अवगुण। सबै शक्तिहरू, सबै गुणहरू, हे स्व राजाहरू! तिमी अधिनमा छन्? यिनै त तिमी राज्यका साथीहरू हुन्। सबै अधिनमा छन्? जसरी राजाहरूले आदेश दिनासाथ सबैले तुरुन्तै हजुर भनेर सलाम गर्छन्। यस्तो नियन्त्रण गर्ने शक्ति, शासन गर्ने शक्ति छ? यसमा तयार छौ? स्वका कमजोरीहरूले, स्वका बन्धनहरूले धोका त दिँदैनन्?

आज बापदादाले स्वराज्य अधिकारीहरू सँग स्वको राज्यको हाल-चाल सोधिरहनु भएको छ। राजाहरू बसिरहेका छौ नि? प्रजा त होइनौ नि? कसैको अधिन अर्थात् प्रजा, अधिकारी अर्थात् राजा। त्यसैले सबै को हौ? राजाहरू। राजयोगी वा प्रजायोगी? सबै राजाहरूको दरबार लागिरेको छ नि? सत्ययुगी राज्य सभामा जान त जान्छौ तर एक अर्कालाई चिन्दैनौ— हामी त्यही संगमयुगी हौं भनेर। अहिले त्रिकालदर्शी भनेर एक अर्कालाई चिन्छौ, हेछौ। अहिलेको यो राज्य दरबार सत्ययुगको भन्दा पनि श्रेष्ठ

२०७५ मंसिर ९ आइतबार २५-११-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १-०३-८४ मधुबन छ। यस्तो राज्य दरबार केवल संगमयुगमा नै लाग्छ। सबैको राज्यको हालचाल ठीक छ नि? ठूलो स्वरले भनेनौ- ठीक छ भनेर!

बापदादालाई पनि यो राज्य सभा प्रिय लाग्छ। फेरि पनि सदा जाँच गर- आफ्नो राज्य दरबार सदा लगाएर हेर- यदि कुनै पनि कर्मचारीले थोरै पनि लापर्वाही गन्यो भने के गछौं? छोडिदिन्छौ उसलाई? तिमीहरू सबैले सुरुको चरित्र सुनेका छौ नि? यदि कुनै सानो बच्चा चञ्चल भयो भने उसलाई के सजाय दिइन्थ्यो? उसको भोजन बन्द गरिदिने, डोरीले बाँध्ने गरिन्थ्यो। यी त मामुली कुरा थिए। तर उसलाई एकान्तमा धेरै समय बस्ने सजाय दिइन्थ्यो। बच्चाहरू हुन् नि, बच्चाहरू त बस्न सक्दैनन्। त्यसैले एउटै स्थानमा बिना हलचल ४-५ घण्टा बस्नु, यो उसलाई कति ठूलो सजाय हुन्छ! यस्तो विशेष सजाय दिइन्थ्यो। त्यसैगरी यहाँ पनि कुनै कर्मेन्द्रियले यस्तो उस्तो गन्यो भने अन्तर्मुखताको भट्टीमा त्यसलाई बसाइदेऊ। बाह्यमुखतामा आउनु नै छैन, यही उसलाई सजाय देऊ। आयो भने फेरि भित्र पठाइ देऊ। बच्चाहरूले पनि गर्छन् नि। बच्चाहरूलाई बसाऊ, फेरि त्यस्तै गर्छन् नि। फेरि बसाउँछन्। यसरी बाह्यमुखताबाट अन्तरमुखताको बानी पनि पर्छ। जसरी साना बच्चाहरूलाई बानी पाछौं नि, भन्छौ- बसेर याद गर। उसले आसन लगाउँदैन तापनि तिमीले पटक-पटक लगाएर बसाउँछौ नि। जतिसुकै उसले गोडा हल्लाओस् तर पनि उसलाई भन्छौ- हुँदैन, यसरी बस। त्यसैगरी अन्तर्मुखताको अभ्यासको भट्टीमा राम्रोसँग दृढताको संकल्पले बाँधेर बसाऊ। अरू डोरी बाँध्ने कुरा होइन, दृढ संकल्पको डोरीले, अन्तर्मुखताको अभ्यासको भट्टीमा बसाऊ। आफूले आफैलाई सजाय देऊ। अर्काले दियो भने फेरि के होला? अर्काले यदि तिमीलाई- यी तिम्रा कर्मचारीहरू ठीक छैनन्, यिनलाई सजाय देऊ भनेमा के गछौं? अलिकति आउँछ नि- यिनले किन भन्न पर्ने ? तर आफूले आफैलाई दियो भने सदाकालको लागि हुन्छ। अर्काले भनेर दियो भने सदाकालका लागि हुँदैन। अर्काको इशारालाई पनि जबसम्म आफ्नो बनाउँदैनौ तब सम्म सदाकालको लागि हुँदैन, बुझ्यौ?

राजाहरू आराम छौ? राज्य दरबार राम्रोसँग लागि रहेको छ हैन? सबै महान राजा हौ नि! साना राजा होइनौ, महान राजा हौ। आज ब्रह्मा बाबाले खास डबल विदेशीहरूलाई देखेर कुराकानी गरिरहनु भएको थियो। त्यो फेरि सुनाउँला। अच्छा-

सदा मायाजीत, प्रकृतिजीत, राज्य अधिकारी आत्मा, गुण र सर्व शक्तिहरूको खजानाहरूलाई आफ्नो अधिकारले कार्यमा लगाउने, सदा स्वराज्यद्वारा सर्व कर्मचारीहरूलाई सदाका स्नेही साथी बनाउने, सदा निर्बन्धन, सदा तयार रहने सन्तुष्ट आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

अस्ट्रेलिया ग्रुप सँग:- सदा याद र सेवाको सन्तुलन राख्ने बापदादा र सर्व आत्माहरूद्वारा आशीर्वाद लिने आत्मा हौ नि? यही ब्राह्मण जीवनको विशेषता हो, जसमा सदा पुरुषार्थको साथ-साथै आशीर्वाद लिँदै बढिरहनु छ। ब्राह्मण जीवनमा आशीर्वादले लिफ्टको काम गर्ने छ। यसद्वारा उड्तीकलाको अनुभव गरिरहने छौ।

२०७५ मंसिर ९ आइतबार २५-११-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १-०३-८४ मधुबन अस्ट्रेलिया निवासीहरू सँग बापदादाको विशेष स्नेह छ, किन? किनकि सबै जना सदैव एकले अनेकलाई ल्याउने हिम्मत र उमंगमा रहन्छन्। यो विशेषता बाबालाई पनि प्रिय छ किनकि बाबाको पनि कार्य हो- धेरै भन्दा धेरै आत्मालाई वर्साको अधिकारी बनाउनु। त्यसैले बाबालाई अनुसरण गर्ने बच्चाहरू विशेष प्रिय छन्। आउनासाथ उमंग राम्रो रहेको छ। यो एक अस्ट्रेलियाको धरनीलाई मानौं वरदान मिलेको छ। एक अनेकको निमित्त बन्न पुगछन्। बापदादा त हरेक बच्चाहरूको गुणहरूको माला सिमरण गरिरहनु हुन्छ। अस्ट्रेलिया निवासीका विशेषताहरू पनि धेरै छन् तर मायाका पनि प्रिय छन्। जो बाबाको प्रिय हुन्छन्, उनीहरू मायाका पनि प्रिय हुन्छन्। कति राम्रा-राम्रा थोरै समयको लागि भए पनि मायाका त बने नि। तिमीहरू सबै त यस्ता कच्चा छैनौ नि? कुनै चक्करमा आउनेवाला त छैनौ नि! बापदादालाई अहिले पनि ती बच्चाहरू याद छ। के हुन्छ- कुनै पनि कुरालाई पूरा नबुझनाले किन र केमा आउँछन्, अनि माया आउने ढोका खुल्न पुगछ। तिमीहरूले त मायाको ढोकालाई जानेका छौ नि? त्यसैले नत किन र केमा जानु छ न मायालाई आउने मौका दिनु छ। सदा डबल ताल्चा लागिरहोस्। याद र सेवा नै डबल ताल्चा हो। केवल सेवा एउटा मात्र ताल्चा हो। केवल याद छ, सेवा छैन भने पनि एउटा मात्र ताल्चा हुन्छ। दुवैको सन्तुलन- त्यो हो डबल ताल्चा। बापदादको टी.भी.मा तिम्रो फोटो निकलिरहेको छ, फेरि बापदादाले देखाउनु हुने छ- हेर यो फोटोमा तिमी छौ। अच्छा- फेरि पनि संख्यामा हिम्मतले निश्चयले धेरै नै छौ। बाबालाई धेरै प्रिय छौ त्यसैले मायाबाट बच्नको लागि युक्ति सुनाउँ। अच्छा- ओम् शान्ति।

वरदान:- समेट्ने शक्तिद्वारा सेकेन्डमा पूर्णविराम लगाउने नष्टोमोहा स्मृति स्वरूप भव

अन्त्यमा फाइनल पेपरको प्रश्न हुन्छ- सेकेन्डमा पूर्णविराम अरू केही पनि याद नआओस्। केवल बाबा र म, तेस्रो न कोही... सेकेन्डमा मेरो बाबा, दोस्रो न कोही... यो सोचनमा पनि समय लाग्छ तर टिकियोस्, नहल्लियोस्। किन, केको कुनै प्रश्न उत्पन्न नहोस् तब नष्टोमोहा स्मृति स्वरूप बन्छौ। त्यसैले अभ्यास गर- जब चाहन्छौ विस्तारमा आइयोस् र फेरि जब चाहन्छौ समेटियोस्। ब्रेक शक्तिशाली होस्।

स्लोगन:- जसलाई स्वमानको अभिमान हुँदैन, ऊ नै सदा निर्मान हुन्छ।